משרד האמונה

כשהתופים רעמו יוֹמים והקהל נמתח על בהונותיו , היא אמרה לילדים שלה, ככה הרגשנו בקורונה , בדיוק ככה הרגשנו , אין הרבה הזדמנויות שהנדירות וגודל הרגע בהירים בזמן אמת , אבל המציאות אז היתה מופרכת וקיצונית כל כך שכולנו ידענו , ידענו שאנחנו חלק מאירוע היסטורי שלא דומה לשום דבר .

ילדיה עמדו שם צפופים ומנו רווחים . זה לא מצא חן בעיניה . אירוע נשגב וחד פעמי ושני הקטנים שלה תופרים לעצמם חליפות . קורקינט , אופניים , חו״ל . אסתי ואריק התפלפלו לגבי רוטציות אפשריות , חישבו הסתברויות , דיבורים שהיא לא מבינה בהם שום דבר .

היא עמדה שם בעיניים בורקות ולב דחוס ואמרה , אני זוכרת את תחושת סוף העולם , כבישים ריקים , רחובות שוממים , אני זוכרת איך ניצלתי את העבודה החיונית שלי כדי להביא תבנית ביצים מאיזו חברה במאה שערים , ערמות של תבניות היו לה , אף אחד לא ידע מאיפה , איזה ערב פסח זה היה , אתם לא יכולים לזכור , אתם לא יכולים לדמיין לכם , אני זוכרת איך השיממון הִכה בי עד בכי , איך ה -

די נו אמא , כל דבר מכה בך עד בכי .
ממש לא . איזה שטויות .
כן ? אז למה את בוכה עכשו ?
אני לא בוכה . אני שמחה . יש לך טישו ?
לא . אולי לאסתי יש . אסתי יש לך טישו ? אמא שמחה.

הבמה בוהקת בסגול , קילומטרים של אנשים נשים וטף , מסכי ענק מאירים את השמים , זה היום קיווינו לו נגילה ונשמחה בו , ההמון מריע ונהמתו הולכת מקצה העיר ועד סופה . זה לא נכון , לא כל דבר מכה בה עד בכי , ממשלה חרדית זה לא כל דבר . זה רגע נשגב . נדיר . חד פעמי . כמה כאלה זוכה אדם לחוות בתקופת חיים אחת ? בדרך כלל אפס . אצלם זו כבר פעם שניה . היא חושבת מה זה אומר עליהם . על הדור שלהם . מה זה אומר עליה , שההמון כמו השיממון מכים בה עד בכי . ולמה היא משווה ניצחון בבחירות למגפה קטלנית .

אם הילדים היו מקשיבים או מגיבים היתה ממשיכה לספר , אבל אף אחד לא מקשיב . למה להם לעסוק בעבר נדיר כשהם נוכחים בהווה נדיר ממנו ? הקורונה איננה אלא בבואה חיוורת לדרמה המתחוללת . לא. היא טועה

בהשוואה . ילדיה לא מבינים את גודל השעה כפי שהם הבינו אז . ילדיה חיים במדינה שיש בה רוב חרדי . הניצחון בבחירות היה צפוי . עניין דמוגרפי ותו לא .

*

כבר חצי שנה שאין לה חיים . בעלה נקרא אל הדגל והתבקש להציג את מועמדותו . חיפשו מישהו שלא דבק בו אבק רבב ומצאו את רפי שלה . כלומר , את הרב רפאל בלום שליט ”א. ואולי יש לומר , הרב חבר הכנסת רפאל בלום שליט ”א. למילה שר היא עוד צריכה להתרגל . היא לא ידעה למה היא נכנסת כשאמרה : בטח, מה השאלה , אם צריך אז צריך , צרכי ציבור לפני הכל . היא לא ידעה שתהפוך לאלמנה חיה , לא ידעה שתאלץ להעביר ימים ארוכים נטולת בעל , ויותר מהכל , לא שיערה שנגזר עליה להפוך לאשת ציבור בעצמה .

כבר חצי שנה שאין לה חיים . בעלה נקרא אל הדגל והתבקש להציג את מועמדותו . חיפשו מישהו שלא דבק בו אבק רבב ומצאו את רפי שלה . כלומר , את הרב רפאל בלום שליט ”א.

היא לא ידעה למה היא נכנסת . לו ידעה היתה מטילה וטו . רפי שאל אותה מה היא אומרת . רפי לא עושה שום דבר בלעדיה , דבר שאי אפשר לומר עליה . היא לא מתייעצת אתו על כל דבר , היא לא תמיד זוכרת לעדכן , היא לא מבקשת רשויות על כל החלטותיה . הוא כן . הוא מתייעץ אתה על כל דבר והוא שאל אותה מה היא אומרת . אם היתה יודעת במה מדובר היתה אומרת לא , אבל היא לא ידעה וגלגלה את הכדור אליו ושאלה אותו מה הוא רוצה . רפי אמר שהרצון שלו לא רלוונטי , שיש לו שתי סמכויות בחיים , הרב ואשתו . אם הרב מבקש ואשתו מסכימה הוא אומר כן . אז מה היא אומרת ?

זה לא שהיא לא היססה . היא היססה . אבל ההיסוס שלה לא נבע ממה שהיה ראוי להסס בו . ההיסוס שלה לא נבע מהקשיים שהתגלו אחר כך . ההיסוס שלה נבע , לא נעים לומר , מהקושי לוותר על בעל שתורתו אומנותו . בעל פוליטיקאי נשמע לה בזוי על גבול המשפיל .

רפי אמר , אני לא פוליטיקאי , לעולם לא אהיה , אני שליח ציבור , אני שר בממשלת התורה . רק אז גילתה שמדברים על תיקים ושרים . היא , טובי בלום , אשת שר ? הצחקתם את סנהדריה המורחבת . רפי אמר שהיא צודקת , שזה באמת לא נעים , גם לו זה לא נעים , אם היא תגיד שלא אז לא . היא תהתה אם היא שומעת בקולו תחינה אל הלא .

אחר כך הם הלכו ביחד לרב והרב אמר שזהו צו השעה , שהרב רפאל הוא האיש הנכון במקום הנכון , ובמקום שאין אנשים וגומר , ואם הרבנית תגיד שזה לא שייך אז כמובן זה מה שיכריע כי בלי העזר כנגדו לא תהיה שום ברכה בעמלו של הרב רפאל . והיא שאמונת חכמים טבועה בה עמוק יותר מכל דבר אחר אמרה מיד , בטח, מה השאלה , אם צריך אז צריך , מה שהרב אומר , צרכי ציבור לפני הכל .

הרב בירך אותם בברכה והצלחה והבטיח שלא תצא תקלה כי שלוחי מצוה אינם ניזוקים , ורגע לפני שיצאו היא פתאום שאלה , איזה תיק . ורפי שאל, מה? והיא אמרה , אם אתה הולך להיות שר אתה הולך לקבל תיק בממשלה, נכון ? אז איזה תיק . אני רוצה לדעת איזה תיק .

ורפי הסתכל על הרב במצוקה והרב השיב לו בהרגעה ואמר שאֵלו החלטות שיתקבלו בהמשך . והיא אמרה שזה התנאי שלה . שהתיק של רפי , כלומר , של הרב רפאל , יהיה תיק רוחני .

ורפי שוב הסתכל על הרב במצוקה והרב שוב השיב לו בהרגעה ואמר , מאה אחוז הרבנית בלום .

אחר כך התנפלו עליה כל הקשיים שכלל לא ידעה להסס בהם , והזמן שעט כמו רכבת שהלכו לה הבלמים , והבית שלה רעד מרוב טרפת , וההגמוניה הישראלית נעמדה על רגליה האחוריות ושמם של בעלה ושל חבריו למפלגה נקשר שוב שוב בעוולות ועוונות שלא ביצעו והיא התחרטה אלף פעמים שנתנה יד למהלך והתפללה על המשפחה שלהם שתצא מהמערכה בחתיכה אחת , ובסופו של דבר , בקצה הדרך , אחרי יום בחירות מתיש וליל שימורים מורט הדמוגרפיה אמרה את דברה , ולראשונה בתולדות מדינת ישראל הצליחה מפלגה חרדית לקבל לידיה את השלטון .

*

יעלה ויבוא ראש הממשלה , הרב הגאון , הרב שלמה הרשטיק שליט ”א.

הקהל עלה על גדותיו , מריע לכבודה של תורה , גודל המעמד הקפיא את הרגע בעצמותיה והאוויר עמד מלכת . ממקומה השמור במתחם הויאייפי התבוננה על רפי שלה , חנוט בפראק והמבורג , נראה ואינו רואה מעוצמת נהרת הספוטים , ממצמץ כה וכה . היא מכירה את המצמוץ הזה . תחת החופה מצמץ ככה , אחרי כל אחת מהלידות מצמץ ככה , היא לא בטוחה שהיא שמחה שהמצמוץ גלש אל מחוץ לגבולות המשפחה . ילדיה גאו לידה משמחה . היא געתה בבכי .

*

משרד האמונה היה החלום שלה .

כשוך האופוריה והחגיגות הגיעו ימים ארוכים ולילות חשוכים שבהם התחרבשו חברי הרשימה סביב השולחן בניסיון להרכיב קואליציה . סבבים אינסופיים ודיונים בלתי נגמרים הבהירו לכל לובשי הפראקים שהעולם חייב לנהוג כמנהגו , שמשרדי ממשלה חייבים להמשיך לתפקד כפי שתפקדו ושממשלה חרדית היא עדיין לא ימות המשיח . מקסימום חבליו . לזוועתה גילתה שהוחלט לתת לרפי את תיק הביטחון . זה הצחיק אותו והעציב אותה . היא אמרה , מה פתאום ביטחון , הבטחתם תיק רוחני . הוא אמר , מה פתאום ביטחון , מה לי ולזה . אבל עברו המזרוחניקי טרום השלב שנשרף כלל שירות קרבי וזה היה הכי קרוב לניסיון צבאי שהיה למפלגה להציע .

היא אמרה , לא יקום ולא יהיה . שיתנו את התיק הזה לח”כ מהליכוד . רפי אמר , הם חייבים . תיק הביטחון חייב להשאר בידיה של מפלגת השלטון . והיא אמרה , אבל הבטיחו לך תיק רוחני . ורפי אמר , היחידי שאולי נושבת בו רוח הוא תיק הדתות , אבל הוא משוריין למספר שתים ברשימה . והיא שאלה מי זה מספר שתים . ורפי אמר , גורביץ . והיא אמרה, בעלה של שרה ’לה? אני אדבר אתה . והוא צחק ואמר , זה לא עובד ככה . וזה באמת לא עבד ככה .

ורפי אמר , היחידי שאולי נושבת בו רוח הוא תיק הדתות אבל הוא משוריין למספר שתים ברשימה . והיא שאלה מי זה מספר שתים . ורפי אמר, גורביץ . והיא אמרה , בעלה של שרה ’לה? אני אדבר אתה . והוא צחק ואמר , זה לא עובד ככה . וזה באמת לא עבד ככה .

אחר כך , מובסת, היא אמרה , יש עוד תיקים רוחניים . והוא אמר , כמו מה? והיא אמרה , חינוך אולי . ורפי אמר , אין סיכוי , שר חינוך אחראי על כל מערכות החינוך , גם על הממלכתית , את רוצה לעשות אותי אחראי על כל מה שהולך שם ? והיא אמרה , לא, לא, מה פתאום . וחשבה עוד קצת ואמרה , אז אולי רווחה ? תוכל לעזור למשפחות ברוכות ילדים . והוא אמר, שום סיכוי . שר הרווחה אחראי גם על טיפול באלימות , בעבריינות , בהתמכרויות , בלא עלינו יוצאים בשאלה , ובעוד כמה וכמה תופעות שאת לא רוצה לדעת שקיימות . והיא נבוכה ואמרה , כן , לא, אז לא. וחשבה עוד ולא היה לה שום רעיון והיא אמרה , אבל זה היה התנאי שלי . והוא אמר , אם תגידי שאת לא מוכנה , אני פורש . והיא שתקה ,

ושוב דימתה לשמוע בקולו תחינה אל הלא . והם הלכו לישון .

*

ובחלומה לבשו משרדי הממשלה גוף ורדפו אחריה ברחובות קריה , מאיימים להמיתה בעוון הפלת ממשלת החרדים . היא נסה על נפשה , מחפשת טישו ולא מוצאת , ילדיה רחקו ממנה , מצטופפים על קורקינט חדש , שועטים אל הכביש בלי קסדה , מרחוק היא רואה את הרכב של גורביץ . היא יודעת שהתאונה בלתי נמנעת . היא מרימה דגל לבן ונכנעת . הם שואלים אותה איזה תיק היא רוצה , היא אומרת לא אכפת לי , עדיף אפור , אפור הולך עם כל הבגדים . רפי צוחק ואומר , תיק בממשלה טפשונת . הצחוק שלו מפחיד אותה . היא אומרת , מה שתחליטו , לא משנה , רק תעצרו את גורביץ , תצילו את הילדים , תנו לנו לחיות . הם אומרים , החלטנו . תיק הביטחון . היא שואלת , ומה עם תיק האמונה ? מי לוקח אותו ? רפי אומר , אני אבקש גם אותו . ואז היא מתעוררת .

*

ומעירה את רפי ואומרת לו , תקשיב . והוא מקשיב ואומר לה , חלמא טבא חזית . והיא אומרת , זו ממשלה חרדית , אך טבעי הוא שיקום משרד כזה . ורפי אומר , בשביל זה יש משרד הדתות . והיא אומרת , דתות היה תמיד . אמונה היא משהו אחר . הרבה יותר בסיסי . אתה יודע כמה ילדים מסתובבים פה במדינה בלי לדעת מה זה שמע ישראל ? אתה לא רוצה פה מדינה יהודית אמיתית ? בשביל מה עברנו את כל מה שעברנו בחצי שנה האחרו … סליחה , בחמישים שנה האחרונות אם לא בשביל הרגע הזה ? בשביל מה סבלנו את כל ממשלות הרשע והפשע אם לא בשביל הרגע ההיסטורי הזה ? יש לנו כוח להשפיע , יש לנו כוח לקדש שם שמים . אני לא צריכה הטבת חלום רפי , אני צריכה הגשמת חלום .

ורפי מסתכל עליה במבט מבוהל ואומר , נו נו .
והיא אומרת , תציע את זה .
והוא אומר , להציע מה ?
והיא אומרת , את זה .
והוא אומר , להגיד שלום כבוד הרב , אשתי אמרה שצריך משרד האמונה ? לא נעים לי .
והיא אומרת , אז אני אציע . קח אותי לרב .
ורפי אומר , ומה תגידי לו ?
והיא אומרת , ביטחון תמורת אמונה .
ורפי אומר , לא מתאים . נו זה לא , זה לא מתאים .
והיא אומרת , אם בהודו יש משרד לענייני יוגה ובבריטניה יש שר

בדידות, אז פה יהיה משרד האמונה.
ורפי אומר, משונעדיק.
והיא אומרת, זה הדיל רפי. אם אין אמונה אין ביטחון.

*

לתדהמתו של רפי, הרב אומר שזה רעיון טוב ושולח את המשב"ק לכנס את כולם. מפה לשם, עובר הזמן שעובר, ונעשים הצעדים שנעשים, ורפי מקבל את תיק הביטחון בצירוף מנכ"ל מנוסה ובעל יכולת מבצעית מוכחת ואת תיק האמונה לעשות בו כטוב בעיניו.

העניין הוא שרפי מגלה מהר מאד שהקלישאה, דברים שרואים מכאן לא רואים משם, מבוססת על סיפור אמיתי. והוא מגלה שהמצב הבטחוני בולע בו כל חלקה טובה ולא משאיר לו אפילו רגע לחשוב על המצב האמוני. והוא מגלה שהוא טובע בים של משימות ושהוא בקושי משתלט על תיק אחד, בטח לא על שניים, והוא אומר לאשתו, אשתי היקרה. והיא אומרת לו, אני אעזור לך.

וכך היא הופכת לשרת האמונה. שרת צללים אמנם, אבל שרה לכל דבר ועניין. היא עוזבת את משרת ההוראה שלה ומתנפלת על המשימה. היא לומדת מהר, תמיד היתה מהירת תפיסה, חיש קל היא משתלטת על המטְריה ומתמסרת למטרה הנשגבה. היא כותבת חזון ומגבשת מדיניות, מציבה מטרות ומתרגמת אותן לגאנט משימות, היא עמלה על ניסוח הצעות חוק ותומכת בכל יוזמה שמקדמת את המשימה הגדולה שלשמה התכנסה: פיתוח שריר האמונה של עם ישראל.

היא עמלה על ניסוח הצעות חוק ותומכת בכל יוזמה שמקדמת את המשימה הגדולה שלשמה התכנסה: פיתוח שריר האמונה של עם ישראל.

המצב הבטחוני לא משהו. רפי אפור מרוב דאגה, הוא לא ישן בלילות ולא אוכל בימים, הוא לא עומד במתח, הוא שוקל התפטרות, התיק הזה גדול עליו, אם ראש ממשלת בריטניה התפטרה אחרי ארבעים יום, גם הוא יכול. הוא רוצה את חייו בחזרה. תנו לו לשבת ללמוד בשקט, שימצאו מישהו אחר, הוא לא מתאים לזה. והיא אומרת, אבל מה יהיה על משרד האמונה? יש לי תכניות כל כך יפות. וחשובות. ורק התחלנו. אם תעזוב עכשו, כל העבודה שעשינו תלך לפח. והוא אומר, אבל אני לא עומד בזה. אני לא מתאים לזה. חשבתי שכן והתברר שלא, ואת, את בכלל לא רצית את זה.

והיא אומרת, חשבתי שלא והתברר שכן.

*

בסופו של דבר הוא מתפטר, חוזר לחייו ומבריא. כפועל יוצא גם היא מתפטרת, חוזרת לחייה ונחלית. משרד האמונה ממשיך להתקיים ונפשה יוצאת אליו. הרב אפרים גפן לוקח על עצמו את תיק הביטחון, הוא לא היה ברשימה, הנחיתו אותו מבחוץ, בעל תשובה ותיק, איש קבע, לכל הדעות מתאים יותר מרפי שלה. היא שמעה שהדיל של תיקי הביטחון והאמונה ממשיך להתקיים. סיפרו לה שאשתו של גפן מנהלת שם עכשו את העניינים. היא אכולה מרוב קנאה ותסכול. התינוק שהיא הרתה גדל בידיים אחרות. היא מזכירה לעצמה שאם כך התגלגלו הדברים, כנראה התפקיד לא שייך לה. אבל הלב לא מקשיב לראש וקשה לה מאד. היא אומרת לעצמה, אני צריכה להתחזק באמונה.